

William Gabriel Brînză

Drept execuțional penal
Legea nr. 254/2013, comentarii și jurisprudență

William Gabriel BRÎNZĂ

Născut la 3 martie 1972, în Prahova.

STUDII:

- Academia de Poliție A. I. Cuza, Facultatea de Drept – Specializarea Științe Juridice, cursuri de zi (1992-1996);
- Doctor în Drept: Specializarea Drept Penal, Academia de Poliție A. I. Cuza – București, tema tezei „Infrațiuni asimilate corupției”;
- Master: Universitatea Paris XII – Val-de-Marne, Paris, Franța „Administrație și schimburi Internaționale” (2005-2006);
- **Cursuri Postuniversitare de perfecționare**
 - Harvard Kennedy School, Boston, SUA, „Senior Executives in national and international security” (NIS) – 2011.
 - Colegiul Național de Apărare, „Securitate și Bună Guvernare” (2006);
 - Academia Diplomatică – M.A.E., „Relații Internaționale” (2004-2005);
 - Academia Națională de Informații, Colegiul Superior de Siguranță Națională, „Siguranță Națională” (2004);

ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

- Avocat Baroul București (2007 – prezent).
- Deputat (2004-2012)
- Membru – Delegația Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a NATO;
- Secretar – Comisia pentru Afaceri Europene a Parlamentului României;
- Președinte – Comisia pentru comunitățile de români din afara granițelor țării;

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ:

Peste 30 de articole publicate în reviste și cărți cotate ISSN și ISBN publicate în:

- Revista AGORA International Journal of Juridical Sciences (2013);
- Editura Nicolae Bălcescu, Land Forces Academy Publishing House Sibiu (2011);
- Editura Universul Juridic, Revista de drept penal, Anul X;
- Revista de drept penal, Anul IX;
- Editura Lumina Lex;
- Editura ANI;

7 cărți publicate:

- Infrațiuni asimilate corupției, Editura Semne;
- Curs universitar de drept penal. Partea generală, Editura Lumina Lex;
- Drept penal partea generală. Curs universitar, Editura Universul Juridic;
- Noțiunea de infracțiune în reglementarea noului cod penal, Editura Universul Juridic;
- Sistemul sancțiunilor în reglementarea noului Cod Penal, Editura Universul Juridic;
- Probleme de drept din jurisdicția penală, Editura Wolters Kluwer;
- Analiza teoretică și practică a infracțiunii de nerespectare a hotărârilor judecătorești, Editura Noel Computers;

CITĂRI: peste 300 de citări ale lucrărilor menționate în cărți de specialitate și în articole din reviste.

ACTIVITATE DIDACTICĂ:

- Lector Universitar – Catedra de Drept Penal Universitatea „Dimitrie Cantemir”, București, Facultatea de Drept (2010 – prezent);
- Lector Universitar – Catedra de Drept Penal Universitatea „Petrol și Gaze”, Ploiești, Facultatea de Administrație Publică (2004-2006).

ALTE ACTIVITĂȚI:

- Moderator – Keynote speaker la conferințe naționale și internaționale pe teme de interes public;
- „1st Edition of EU and Black Sea Regions International Conference”; „Tratatul de la Lisabona și sistemele juridice naționale ale Statelor Membre”; „Strategia UE pentru Regiunea Dunării”; „Prevenirea falsului în acte publice”;
- Membru în echipa de evaluatori naționali ai dosarelor depuse pentru obținerea burselor de studii în străinătate pentru domeniul drept (2011);
- Coordonator activitate juridică a mai multor proiecte;
- Director, membru, inițiator și expert al mai multor proiecte naționale și internaționale în domeniul de specialitate.

William Gabriel Brînză

**Drept execuțional penal
Legea nr. 254/2013,
comentarii și jurisprudență**

Universul Juridic
București
-2015-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2015, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA
ȘI ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE
INTERIORUL ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BRÎNZĂ, WILLIAM

**Drept execuțional penal : Legea nr. 254/2013 :
comentarii și jurisprudență / William Brînză. - București :**
Universul Juridic, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-527-8

343

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

Legea nr. 254 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal¹

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE



Art. 1. [Legalitatea executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate]

Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale prezentei legi.



Comentarii

Acest articol expune principiul legalității executării pedepselor privative de libertate, menținându-se, din vechea reglementare, Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.



Art. 2. [Temeiul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate]

(1) Pedepsele și măsurile educative privative de libertate se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești definitive.

(2) Reținerea se execută numai în temeiul ordonanței prin care s-a dispus această măsură, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(3) Arestul la domiciliu se execută numai în temeiul încheierii dispuse de judecătorul de drepturi și libertăți, de judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, de instanța de judecată, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

¹ Publicată în M. Of. nr. 514 din 14 august 2013.

(4) Arestarea preventivă se execută numai în baza mandatului de arestare preventivă, emis potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

Comentarii

Prin acest articol s-a prevăzut temeiul legal pentru executarea pedepselor, măsurilor educative privative de libertate, reținerea, arestul la domiciliu și arestarea preventivă. Diferența față de Legea nr. 275/2006 constă în faptul că în actuala lege se prevede și temeiul executării măsurilor preventive privative de libertate. De asemenea, au fost introduse și măsurile educative privative de libertate, în temeiul noului regim sancționator stabilit pentru minori în noul Cod penal.



Art. 3. [Scopul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate]

(1) Scopul executării pedepselor și a măsurilor educative privative de libertate este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

(2) Prin executarea pedepselor și a măsurilor educative privative de libertate se urmărește formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept, față de regulile de conviețuire socială și față de muncă, în vederea reintegrării în societate a deținuților sau a persoanelor internate.

Comentarii

Acest articol a fost preluat din vechiul Cod penal (art. 52), cu precizarea scopului executării pedepselor și al măsurilor educative privative de libertate – reintegrarea în societate a deținuților sau a persoanelor internate, considerându-se mult mai potrivit obiectului de reglementare al acestei legi. În Legea nr. 275/2006, a executării pedepselor, care nu mai este în vigoare, acest articol nu exista.




Art. 4. [Respectarea demnității umane]

Pedepsele și măsurile privative de libertate se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

 **Comentarii**

Acest articol reprezintă reglementarea principiului respectării demnității umane în executarea pedepselor privative de libertate.

 **Art. 5. [Interzicerea supunerii la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente]**

(1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse sau a unei alte măsuri privative de libertate la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

 **Comentarii**

Conținutul acestui principiu nu a fost modificat față de conținutul celui prevăzut în vechea reglementare din Legea nr. 275/2006, modificându-se însă corespunzător și pentru măsurile preventive privative de libertate. S-a avut în vedere art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, rapoartele Comisiei pentru prevenirea torturii și a altor tratamente degradante, precum și Convenția ONU împotriva torturii și a tratamentelor crude, inumane sau degradante.

 **Art. 6. [Interzicerea discriminării]**

(1) În timpul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau pentru alte temeuri de același fel.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

 **Comentarii**

Victima discriminării trebuie doar să aducă dovada diferenței de tratament (sau a tratamentului identic atunci când este vorba de

persoane aflate în situații diferite), urmând ca persoana asupra căreia planează acuzația de discriminare să încerce să demonstreze că o astfel de diferență de tratament este fondată pe criterii obiective. Discriminarea nu tinde să se manifeste într-o manieră deschisă și ușor de identificat. Probarea unui caz de discriminare directă este adesea dificilă, chiar dacă, prin definiție, tratamentul diferențiat este „în mod deschis” bazat pe o caracteristică a victimei. Motivul tratamentului diferențiat este, de multe ori, neexprimat sau superficial asociat altui factor (precum prestațiile condiționate de pensionarea unei persoane care sunt asociate vârstei drept criteriu protejat). Pentru a face față dificultății de a dovedi că tratamentul diferențiat s-a bazat pe un criteriu protejat, dreptul european privind nediscriminarea permite ca sarcina probei să fie repartizată. În consecință, odată ce reclamantul poate demonstra circumstanțele pe baza cărora se poate presupune că a avut loc discriminarea, sarcina probei revine autorului care trebuie să dovedească contrariul. Această inversare în ceea ce privește sarcina probei este deosebit de utilă în cazurile de discriminare indirectă, când trebuie să se dovedească faptul că normele sau practicile speciale au un impact disproporționat asupra unui anumit grup. Pentru a da naștere unei prezumții de discriminare indirectă, poate fi nevoie ca un solicitant să se bazeze pe date statistice care să dovedească modelele generale de tratament diferențiat. Unele jurisdicții naționale acceptă, de asemenea, dovezi generate prin „testarea unei situații”.



Art. 7. [Exercitarea drepturilor]

Deținuții își exercită toate drepturile civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea definitivă de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței deținerii.



Comentarii

Este vorba de o normă nouă, căreia i se recunoaște acum și legal valoarea de principiu, și anume exercitarea de către deținuți a tuturor

drepturilor civile și politice cu excepția celor care au fost interzise prin hotărârea de condamnare sau a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței locurilor de deținere. Acest ultim principiu este rezultatul practicii constante în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și se regăsește în legislația altor state chiar printre normele cu caracter constituțional¹.

¹ De exemplu, menționăm art. 25 din Constituția Spaniei în care se arată că „pedepsele private de libertate și măsurile de siguranță au ca scop reeducarea și reinsertia în societate și nu pot cuprinde măsura muncii forțate, condamnatul la pedeapsa închisorii bucurându-se, în timpul executării, de drepturile fundamentale definite în acest capitol, cu excepția celor care sunt în mod expres limitate prin hotărârea de condamnare, de natura pedepsei și de legea penitenciară”.

TITLUL II

JUDECĂTORUL DE SUPRAVEGHERE A PRIVĂRII DE LIBERTATE



Art. 8. [Desemnarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate și a grefierului]

(1) Președintele Curții de Apel în a cărei rază teritorială funcționează un penitenciar, un centru de reținere și arestare preventivă, un centru de arestare preventivă, un centru educativ ori un centru de detenție desemnează, anual, unul sau mai mulți judecători de supraveghere a privării de libertate, de la instanțele din raza curții de apel.

(2) Președintele Curții de Apel desemnează, în aceleași condiții, unul sau mai mulți judecători supleanți, care își vor exercita atribuțiile de supraveghere a executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate pe durata imposibilității exercitării acestora de către judecătorul titular.

(3) Desemnarea judecătorilor de supraveghere a privării de libertate și a supleanților se face în baza acordului prealabil scris al acestora, cu precădere dintre judecătorii care, anterior, au avut aceeași calitate ori au exercitat atribuții în cadrul compartimentului de executări penale al instanței.

(4) Președintele Curții de Apel desemnează, anual, grefieri și grefieri supleanți pentru asigurarea desfășurării activității la biroul judecătorului de supraveghere a privării de libertate.



Comentarii

Legea propune o nouă denumire – Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, care înlocuiește denumirea de judecător delegat, o denumire, mai concisă și mai sugestivă în optica legii, pentru judecătorul care, desfășurându-și activitatea în penitenciare, centre de reținere și arestare preventivă, centre de arestare preventivă, centre educative și de detenție are ca principală atribuție supravegherea și controlul legalității în executarea pedepselor și măsurilor privative de libertate, fie în penitenciare, fie în alte locuri de